ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 4 DECEMBER 1980 [1]

Maurice Geeraerd
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Statuut van de ambtenaren — bevorderingen in de groep voor de talendienst"

Zaak 782/79

Samenvatting

Ambtenaren — Bevordering — Procedure — Bevordering binnen de loopbaan — Door een instelling vastgestelde algemene uitvoeringsregelingen — Rechtskarakter — Niet-inachtneming — Geen schending van wezenlijke vormvoorschriften
(EEG-Verdrag, artikel 173)

Een besluit van een instelling houdende algemene uitvoeringsregelingen betreffende de bevorderingsprocedure binnen de loopbaan, is niet een door het Ambtenarenstatuut voorgeschreven uitvoeringsregeling, maar een door de administratie vrijwillig vastgestelde interne maatregel, waaraan derhalve geen dwingend rechtskarakter kan worden toegekend. Het feit dat de instelling van de bij dit besluit voorgeschreven procedure is afgeweken teneinde rekening te kunnen houden met een zeer bijzondere situatie, kan derhalve niet worden aangemerkt als „schending van wezenlijke vormvoorschriften", die nietigverklaring van de aldus vastgestelde bevorderingsbesluiten zou kunnen rechtvaardigen.

In zaak 782/79,

MAURICE GEERAERD, ambtenaar van de groep voor de talendienst van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te Brussel, te dezen vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij T. Biever, advocaat aldaar, Boulevard Grande-Duchesse Charlotte 83,

verzoeker,

tegen

1 — Procestaal: Frans.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, te dezen vertegenwoordigd door J. Pipkorn, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de besluiten tot bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 in het begrotingsjaar 1978, alsmede van het besluit tot afwijzing van de tegen die besluiten ingediende klacht,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: P. Pescatore, kamerpresident, A. Touffait en O. Due, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl
griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de conclusies, middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten

Op 5 juli 1967 werd Maurice Geeraerd met ingang van 1 oktober 1967 benoemd tot ambtenaar op proef in de rang LA 7, salaristrap 1, als adjunct-vertaler bij het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer van de Commissie. Op 16 mei 1968 werd hij in vaste dienst aangesteld, zulks met ingang van 1 april 1968.

Op 7 november 1972 werd Geeraerd met ingang van 1 oktober 1972 bevorderd tot de rang LA 6, salaristrap 1, met salaris-

anciënniteit vanaf 1 december 1971. Hij is werkzaam als vertaler bij het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer, directoraat „Vertaling, documentatie, vermenigvuldiging, bibliotheek".

Op 10 maart 1978 werd in het bulletin „Mededelingen van de administratie" nr. 191 de lijst gepubliceerd van onder meer de uit kredieten van de huishoudelijke begroting bezoldigde ambtenaren van de groep LA, die in 1978 voor bevordering in aanmerking kwamen. Op deze lijst kwam ok Geeraerd voor. Deze ambtenaren hadden op 31 december 1978 de vereiste anciënniteit om in het bijzonder binnen de loopbaan LA 6/LA 5, voor bevordering naar de rang LA 5 in aanmerking te komen.

Op 2 mei 1978 stelde de Raad verordening nr. 912/78 vast, houdende wijziging van het Statuut van de ambtenaren (PB L 119 van 1978, blz. 1). In artikel 13 van deze verordening werd een nieuw verband tussen standaardfuncties en loopbanen in de groep voor de talendienst vastgesteld. Ingevolge artikel 35 trad deze herziening van het Statuut in werking op 4 mei 1978.

Artikel 113 van verordening nr. 912/78 verving de rubriek „groep voor de talendienst" van bijlage I, deel A, van het Statuut en stemde de loopbanen van de groep voor de talendienst af op die van de andere gemeenschapsambtenaren van categorie A. Door de wijziging van het verband tussen standaardfuncties en loopbanen voor de rangen LA 8 tot LA 4 werd met name de bevordering van rang LA 6 naar rang LA 5 — tot 4 mei 1978 een bevordering binnen de loopbaan LA 6/LA 5 („oude loopbaan" genoemd) — met ingang van 4 mei 1978 een bevordering van de ene loopbaan (LA 7/LA 6) naar de andere (LA 5/LA 4) („nieuwe loopbaan" genoemd).

Op 30 oktober 1978 werden tijdens de 116e bijeenkomst van de hoofden van administratieve diensten bepaalde moeilijkheden met betrekking tot de tenuitvoerlegging en de gevolgen van deze statuutsherziening, met name voor de bevorderingsprocedures onderzocht. Op grond van de werkzaamheden van het voorbereidende comité werden op 21 december 1978 tijdens de 118e bijeenkomst van de hoofden van administratieve diensten de volgende maatregelen besproken en goedgekeurd:

„Bij de bevorderingsprocedures in de groep voor de talendienst dient onderscheid te worden gemaakt tussen twee soorten bevorderingen.

Enerzijds moet met betrekking tot bevorderingen binnen de loopbaan worden onderscheiden tussen twee qua tijdvak verschillende situaties: in de eerste plaats de oude loopbanen waarbinnen nog volgens de op 3 mei 1978 geldende regels bevorderingen per 1 januari 1978 kunnen worden toegekend aan ambtenaren die op die datum de vereiste diensttijd hebben; vervolgens de nieuwe loopbanen waarbinnen bevorderingen per 4 mei 1978 kunnen worden toegekend aan ambtenaren die op die datum de vereiste diensttijd hebben.

Anderzijds moet met betrekking tot bevorderingen van de ene loopbaan naar de andere de in de statutaire bepalingen voorgeschreven procedure voor het vervullen van vacatures worden toegepast, na onderlinge vergelijking van de verdiensten van de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking kunnen komen.

De hoofden van administratieve diensten staan een gelijke toepassing van deze regels in alle instellingen voor."

De directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer deed het bevoegde lid van de Commissie op 14 november

1978 het door deze laatste op 15 november goedgekeurde voorstel om te werk te gaan al volgt:

„— vergadering van het bevorderingscomité dat voortaan bevoegd is om de situatie van de in deze aanvangsrang van de nieuwe loopbanen ingedeelde ambtenaren te onderzoeken (indien mogelijk begin december), zodat de Commissie op uw voorstel:

1. kan overgaan tot vaststelling van de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren;

2. in elk geval eind januari 1979 (waarbij de geldigheid van de lijst tot die datum moet worden verlengd) de bevorderingsbesluiten kan vaststellen — met terugwerkende kracht tot 1 juni 1978, behalve voor reviseurs ‚oude loopbaan': terugwerkende kracht tot 1 januari 1978 —.

— Binnen een comité ad hoc gedurende dezelfde periode bespreking van de situatie nopens de bevorderingen respectievelijk van de ambtenaren LA 8 en LA 6, ‚oude loopbaan' voor een beslissing ten aanzien van bevorderingen met terugwerkende kracht tot 1. 1. 1978.

Opgemerkt zij dat in geen van beide gevallen de ambten hoeven te worden bekendgemaakt, aangezien de betrokkenen in hun ambt zullen worden bevorderd."

Bijgevolg werden de betrokkenen door middel van de „Mededelingen van de administratie" nr. 218 van 6 december 1978 ervan op de hoogte gesteld, dat het bevorderingscomité nadien bijeen zou komen voor een onderzoek van de dossiers van de ambtenaren die binnen de nieuwe loopbanen van de groep voor de talendienst (LA 7/LA 6; LA 5/LA 4) voor bevordering in aanmerking kwamen en wier namen waren gepubliceerd in de „Mededelingen van de administratie" nr. 204 van 4 juli 1978. Tegelijkertijd zouden bevorderingen naar de rangen LA 7 en LA 5 (oude loopbanen) worden onderzocht.

De situatie van de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren die in de aanvangsrang van de nieuwe loopbanen waren ingedeeld (LA 7 en LA 5) werd op 11 en 20 december 1978 onderzocht. De Commissie publiceerde in de „Mededelingen van de administratie" nr. 233 van 26 januari 1979 de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren van de groep voor de talendienst (nieuwe loopbanen: naar LA 6 en LA 4) die voor bevordering uit hoofde van het begrotingsjaar 1978 in aanmerking kwamen, waarna het tot aanstelling bevoegde gezag uit deze lijsten, met inachtneming van de door de lijst van het aantal ambten geboden mogelijkheden, de ambtenaren moest kiezen die zouden worden bevorderd.

In de „Mededelingen van de administratie" nr. 225 van 15 februari 1979 werden de namen bekendgemaakt van de ambtenaren die met terugwerkende kracht tot op zijn vroegst 1 juni 1978 waren bevorderd.

Ten aanzien van de in de aanvangsrangen van de oude loopbanen (LA 8 en LA 6) ingedeelde ambtenaren die krachtens de vóór 4 mei 1978 geldende statutaire bepalingen voor bevordering in aanmerking kwamen — waartoe ook Geeraerd behoorde —, werden aan een comité ad hoc dat op gelijke wijze was samengesteld als het bevorderingscomité voor de groep voor de talendienst, bij nota van 4 december 1978 van de directeur van het directoraat IX/D „Vertaling, documentatie, vermenigvuldiging, bibliotheek" met redenen omklede bevorderingsvoorstellen gedaan, waarin de naam van Geeraerd niet werd genoemd.

Het comité ad hoc kwam bijeen op 20 december 1978 en stelde toen een —

niet gepubliceerde — ontwerplijst op van de 21 meest verdienstelijke ambtenaren die voor het begrotingsjaar 1978 voor bevordering naar de rang LA 5 in aanmerking kwamen.

Het tot aanstelling bevoegde gezag besloot alle door het comité ad hoc voorgestelde ambtenaren te bevorderen met terugwerkende kracht tot 1 januari 1978. De namen van deze ambtenaren werden gepubliceerd in de „Mededelingen van de administratie" nr. 225 van 15 februari 1979.

Geeraerd diende op 26 maart 1979 overeenkomstig artikel 90, lid 2, van het Statuut een klacht in tegen de op 15 februari 1979 gepubliceerde besluiten tot bevordering naar de rang LA 5.

Meer dan vier maanden na indiening van deze klacht, toen zij dus reeds stilzwijgend was afgewezen, zond de Commissie Geeraerd op 27 augustus 1980 een expliciet en met redenen omkleed afwijzend besluit.

II — Schriftelijke procedure

Op 22 oktober 1979 heeft Geeraerd het onderhavige beroep ingesteld.

De schriftelijke procedure heeft een normaal verloop gehad.

Het Hof (Tweede kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

III — Conclusies van partijen

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

— de in de „Mededelingen van de administratie" nr. 225 van 15 februari 1979 gepubliceerde besluiten tot bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 uit hoofde van het begrotingsjaar 1978 nietig te verklaren;

— het stilzwijgende en het bij brief van 27 augustus 1979 meegedeelde uitdrukkelijke besluit tot afwijzing van zijn op 26 maart 1979 ingediende klacht nietig te verklaren;

— verweerster in de kosten te verwijzen.

De *Commissie* concludeert dat het den Hove behage:

— het eerste middel van beroep niet-ontvankelijk en in elk geval ongegrond te verklaren;

— het tweede middel ongegrond te verklaren;

— het beroep in zijn geheel te verwerpen;

— verzoeker in de kosten te verwijzen.

IV — Door partijen schriftelijk voorgedragen middelen en argumenten

Het eerste middel

Verzoeker betwist de regelmatigheid van de bevorderingsprocedure; als middelen voert hij aan: schending van het Statuut, meer inzonderheid van bijlage I, deel A, rubriek „groep voor de talendienst", zoals gewijzigd bij artikel 13 van verordening nr. 912/78 van de Raad van 2 mei 1978, schending van de artikelen 4 en 5, leden 2 en 4, en artikel 35, eerste alinea, van genoemde verordening, alsmede willekeur.

a) De Commissie heeft ten aanzien van de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren die vóór de inwerkingtreding op 4 mei 1978 van verordening nr. 912/78 de vereiste diensttijd hadden, het Statuut toegepast dat gold

vóór de wijziging door genoemde verordening. Zij beschouwde de bevordering van rang LA 6 naar rang LA 5 dus als een bevordering binnen de loopbaan (oude loopbanen), zodat de door deze bevorderingen te bezetten vacante posten niet hoefden te worden gepubliceerd.

Deze bevorderingen van rang LA 6 naar rang LA 5, die afkwamen na de bij artikel 35 van verordening nr. 912/78 vastgestelde datum van inwerkingtreding van de nieuwe staat met het verband tussen de standaardfuncties en loopbanen in de groep voor de talendienst, moeten echter worden aangemerkt als bevorderingen van de ene naar de andere loopbaan; bijgevolg hadden de vacatures van tevoren moeten worden gepubliceerd. Doordat dit niet is gebeurd, zijn de betrokken wettelijke bepalingen geschonden; elke andere uitlegging miskent het beginsel van onmiddellijke toepassing van de verordening. Ten aanzien van de bevorderingen die per 1 januari 1978 behoorden in te gaan, had ongetwijfeld moeten worden onderzocht of op die datum aan de vereiste voorwaarden was voldaan; bij de bevorderingsprocedures na 4 mei 1978 had daarentegen rekening moeten worden gehouden met de door verordening nr. 912/78 in de staat van verband aangebrachte wijzigingen, zodat de bevorderingen van LA 6 naar LA 5 dus bevorderingen van de ene naar de andere loopbaan hadden moeten zijn.

b) De toepassing van de in de verordening voorgeschreven procedure heeft geenszins de belangen geschaad van de ambtenaren die op 1 januari 1978 de voor een dergelijke bevordering vereiste diensttijd hadden: in verordening nr. 912/78 zijn namelijk geen nieuwe materiële voorwaarden vastgesteld.

c) Met betrekking tot de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens het ontbreken van procesbelang refereert verzoeker zich aan het oordeel van het Hof.

De *Commissie* acht dit middel niet-ontvankelijk en ongegrond.

a) Verzoeker heeft niet bewezen dat de onregelmatigheden die de bevorderingsbesluiten zouden aankleven, hem hebben benadeeld of zijn gerechtvaardigde belangen hebben aangetast, en evenmin dat de voorheen gebruikelijke procedure voor bevordering van de ene naar de andere loopbaan voor hem gunstiger zou zijn geweest.

Het niet publiceren van een kennisgeving van vacature voor de te bezetten posten in rang LA 5 kon zijn gerechtvaardigde belangen niet schaden. De kennisgeving heeft ten doel, het tot aanstelling bevoegde gezag in staat te stellen in eerste instantie te onderzoeken of de post niet door middel van overplaatsing of bevordering dient te worden bezet, en om ambtenaren die voor bevordering of overplaatsing in aanmerking komen in de gelegenheid te stellen zich kandidaat te stellen. Verzoeker was een van de 184 voor bevordering van rang LA 6 naar rang LA 5 in aanmerking komende ambtenaren, zodat de publikatie van een kennisgeving van vacature hem geen enkel extra voordeel kon verschaffen.

De door de Commissie voor bevordering binnen de loopbaan vastgestelde procedures bieden de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren voor wat de onderlinge vergelijking van de verdiensten van elk van de betrokkenen betreft, ruimere garanties dan de voor de bevorderingen van de ene naar de andere loopbaan geldende procedures.

Verzoeker heeft er derhalve geen enkel belang bij om aan te dringen op toepassing van een procedure van bevordering van de ene naar de andere loopbaan; op

dit punt is zijn beroep niet-ontvankelijk wegens het ontbreken van belang.

b) In elk geval is het aangevoerde middel ongegrond.

Het tot aanstelling bevoegde gezag was gerechtigd de gewraakte bevorderingsbesluiten voor het jaar 1978 vast te stellen en rekening te houden met het feit dat de betrokken ambtenaren vóór de inwerkingtreding van de statutaire hervormingen voor bevordering binnen de loopbaan uit hoofde van dat begrotingsjaar in aanmerking kwamen. De ambtenaren die op 1 januari 1978 de voor de bevordering vereiste anciënniteit hadden, mochten terecht verwachten dat ze zouden meedingen in de procedures voor bevordering binnen een loopbaan, temeer daar de lijst van de aldus voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren was gepubliceerd. Bevorderingen binnen een loopbaan worden trouwens door het tot aanstelling bevoegde gezag over het algemeen toegekend met terugwerkende kracht tot 1 januari.

De statuutswijziging had enkel ten doel om met ingang van de inwerkingtreding ervan voor ambtenaren van de groep voor de talendienst nieuwe bevorderingsmogelijkheden te scheppen, die overeenkomen met die van de ambtenaren van categorie A.

Tweede middel

Volgens *verzoeker* maken de genomen bevorderingsbesluiten eveneens inbreuk op de artikelen 5, lid 3, en 45, lid 1, van het Statuut en op de artikelen 2, 4, 5 en 7 van het besluit van de Commissie van 21 december 1970, zoals gewijzigd bij het besluit van 14 juli 1971, houdende algemene uitvoeringsbepalingen betreffende de procedure tot bevordering binnen de loopbaan, en miskennen zij rechtsbeginselen en -voorschriften, met name het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van verdelende rechtvaardigheid en billijkheid. Ten slotte zouden de bevorderingsbesluiten gebrekkig zijn wegens willekeur.

a) Doordat de Commissie niet tevoren de lijst heeft gepubliceerd van de meest verdienstelijke ambtenaren die uit hoofde van het begrotingsjaar 1978 voor bevordering naar rang LA 5 in aanmerking kwamen en evenmin de lijst van ambtenaren die door de diensten daarvoor waren voorgedragen, heeft zij inbreuk gemaakt op de wettelijke bepalingen en de gebruiken die een onverwijlde publikatie van deze lijsten voorschrijven.

Verzoeker kan het betoog van de Commissie niet volgen, die weliswaar toegeeft dat er een verplichting tot publikatie van de lijsten bestaat en dat deze publikatie in feite niet heeft plaatsgehad, doch anderzijds beweert dat de publikatie geen wezenlijk voorschrift is waarvan de nietnaleving volstaat om de nietigverklaring van het bestreden besluit te rechtvaardigen. Formele en procedurevoorschriften die in het belang van de geadministreerden of in het algemeen belang zijn vastgesteld, zijn immers van wezenlijk belang en miskenning ervan brengt de nietigheid mee van de handeling waarbij zij niet in acht zijn genomen. Publikatie van de lijsten van de meest verdienstelijke en van de voorgedragen ambtenaren is ontegenzeggelijk een wezenlijk vormvereiste, omdat dit duidelijk is opgelegd in het belang van de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking kunnen komen. Het enkele — ten processe vastgestelde — feit dat deze lijsten niet zijn gepubliceerd maakt de gewraakte bevorderingsbesluiten nietig.

b) Het feit dat een aantal ambtenaren, in tegenstelling tot anderen, waaronder

verzoeker, officieus kennis hebben gekregen van de lijsten, zodat zij met succes stappen hebben kunnen ondernemen, heeft tot gevolg dat inbreuk is gemaakt op het gelijkheidsbeginsel, het beginsel van de verdelende rechtvaardigheid, van het billijkheidsbeginsel en van het beginsel inzake de bescherming van het gerechtvaardigd vertrouwen. Dit argument kan met een duidelijk voorbeeld worden geadstrueerd.

c) Indien het niet publiceren van de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren die voor bevordering naar rang LA 5 in aanmerking kwamen, het gevolg zou zijn van het feit dat geen begin was gemaakt met een lijst of met een procedure tot vaststelling daarvan, dan is hier sprake van schending van de andere in het middel genoemde wettelijke bepalingen.

d) Van verzoeker kan niet worden verlangd dat hij de argumenten aanvoert op grond waarvan de strekking van de bestreden besluiten kan worden gewijzigd, en die hij wel naar voren had kunnen brengen indien de lijsten waren gepubliceerd. Een dergelijk vereiste zou erop neerkomen dat het Hof zou worden verzocht zich te mengen in een beoordeling van de feiten, hetgeen in strijd is met zijn vaste rechtspraak. Beslissend is dat verzoeker niet de door hem nuttig geachte opmerkingen heeft kunnen maken en dat deze het te nemen besluit niet hebben kunnen beïnvloeden.

e) Het argument dat ook indien de door verzoeker voorgestane procedure zou zijn toegepast, het resultaat hetzelfde zou zijn geweest, kan niet worden aanvaard. De door de Commissie in dit verband aangevoerde rechtspraak heeft betrekking op een specifiek geval en een uitzonderlijke situatie, die niet op het onderhavige geval kan worden overgedragen.

f) Het Hof keurt de beoordeling van de administratie slechts af ingeval van duidelijke dwaling ten aanzien van de feiten. Dit is hier het geval. Het staat immers geenszins vast dat verzoeker niet kon worden bevorderd en dat een nieuw besluit per definitie gelijk zou zijn aan het voorgaande, vooral niet omdat een bevorderingsbesluit hoofdzakelijk afhangt van een beoordeling op basis van een onderlinge vergelijking van verdiensten.

g) In strijd met de bepalingen van het besluit van 21 december 1970, volgens welke het bevorderingscomité de verdiensten onderling moet vergelijken, is dit onderzoek in casu verricht door een comité ad hoc, en dit is een procedurele onregelmatigheid te meer.

De *Commissie* acht het middel betreffende de onregelmatigheid van de procedure niet gegrond.

a) Het niet publiceren van de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren die voor bevordering in aanmerking kwamen, en van de te dien einde door de diensten gedane voorstellen volstaat niet om de nietigverklaring van de betwiste besluiten te rechtvaardigen. Deze publikatie is niet een wezenlijk voorschrift. Verzoeker bewijst geenszins dat de betwiste besluiten anders hadden kunnen luiden indien de betrokken publikatie wel had plaatsgevonden, en evenmin dat hij door de onregelmatigheid in zijn belangen is geschaad. Wanneer dergelijke gevolgen ontbreken, is een onregelmatigheid volgens de vaste rechtspraak van het

Hof niet wezenlijk genoeg om de betrokken procedure gebrekkig te maken.

b) Verzoeker kan zich niet op enig rechtmatig belang bij nietigverklaring van de bestreden besluiten beroepen: hij noemt geen enkel feit dat het genomen besluit had kunnen wijzigen; de besluiten kunnen materieel in het kader van een nieuwe procedure worden bevestigd. De keuze van de bevorderingscomités en bijgevolg van het tot aanstelling bevoegde gezag wordt in ruime mate bepaald door objectieve criteria en verzoeker heeft niet aangevoerd dat deze criteria verkeerd zouden zijn toegepast.

c) Geen van de door verzoeker aangevoerde procedurele onregelmatigheden kan de nietigheid van de gewraakte besluiten tot gevolg hebben.

— Het niet publiceren van de lijst van meest verdienstelijke ambtenaren die voor bevordering in aanmerking kwamen, kan verzoekers belangen niet schaden. Deze lijst strekte ertoe de discretionaire bevoegdheid van het tot aanstelling bevoegde gezag te beperken, dat enkel de op deze lijst geplaatste ambtenaren kon bevorderen; deze bevoegdheid werd nog meer beperkt doordat op de gepubliceerde lijst slechts evenveel ambtenaren stonden als konden worden bevorderd. Bijgevolg was de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren gelijk aan de wel gepubliceerde lijst van bevorderde ambtenaren.

— Het niet publiceren van de lijst van ambtenaren die door de diensten voor bevordering waren voorgedragen, vormt een afwijking van een normale administratieve praktijk, die overigens niet systematisch en strikt wordt toegepast. Een afwijking op een dergelijke praktijk in een uitzonderlijke situatie kan niet worden opgevat als een schending van wezenlijke vormvoorschriften.

Door deze afwijking wordt verzoeker trouwens geenszins gediscrimineerd ten opzichte van andere ambtenaren en wordt ook niet het beginsel inzake de bescherming van gerechtvaardigd vertrouwen geschonden.

Verzoeker heeft geenszins weten aan te tonen dat hij in zijn rechtmatige belangen is geschaad: het bevorderingscomité is niet gebonden aan de voordrachten van de diensten; het heeft in casu zijn keuze eenstemmig gemaakt; verzoeker heeft tegen deze keuze geen bezwaren aangevoerd, welke trouwens op zijn laatst in het kader van de klachtprocedure hadden moeten worden ingediend.

— De onderlinge vergelijking van de verdiensten van de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking komen, door een „comité ad hoc" in plaats van door het bevorderingscomité vormt ongetwijfeld een onregelmatigheid, doch benadeelt verzoeker geenszins: dit comité ad hoc had dezelfde samenstelling en werkwijze als het bevorderingscomité.

d) Zelfs indien het beroep eventueel ontvankelijk en gegrond zou worden geacht, zou er geen aanleiding zijn de gewraakte besluiten nietig te verklaren. De door een dergelijke nietigverklaring aan de bevorderde ambtenaren toegebrachte schade zou in geen verhouding staan tot die welke verzoeker heeft geleden. Diens rechten kunnen door middel van andere, meer passende maatregelen worden gewaarborgd, welke in dit stadium niet hoeven te worden aangegeven.

V — Mondelinge behandeling

Verzoeker, te dezen vertegenwoordigd door E. Lebrun, en de Commissie, te dezen vertegenwoordigd door J. Pipkorn, bijgestaan door G. Cairoli, hoofdadministrateur bij het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer, dienst „Aanwerving, aanstelling, bevorderingen", hebben ter terechtzitting van 2 oktober 1980 mondelinge opmerkingen gemaakt en vragen van het Hof beantwoord.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 30 oktober 1980 conclusie genomen

In rechte

1 Bij verzoekschrift, ingekomen ter griffie van het Hof op 22 oktober 1979, heeft M. Geeraerd, ambtenaar van de groep voor de talendienst van de Commissie, beroep ingesteld tot nietigverklaring van de besluiten tot bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 uit hoofde van het begrotingsjaar 1978, alsmede tot nietigverklaring van het besluit houdende afwijzing van zijn tegen die besluiten ingediende klacht.

2 Ten tijde van de feiten die ten grondslag liggen aan het geschil, was verzoeker ingedeeld in de rang LA 6, in de oude loopbaan LA 6/LA 5. Op 2 mei 1978 stelde de Raad verordening nr. 912/78 vast, houdende wijziging van het Statuut van de ambtenaren (PB L 119 van 1978, blz. 1), die in werking is getreden op 4 mei daaropvolgend. Bij artikel 13 van deze verordening is de structuur van de loopbanen van de groep voor de talendienst gewijzigd in die zin, dat de loopbaan LA 6/LA 5 (hierna „oude loopbaan") is gesplitst met het oog op de vorming van nieuwe loopbanen, respectievelijk LA 7/LA 6 en LA 5/LA 4. Bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 — voorheen een bevordering binnen dezelfde loopbaan — werd daarmee een bevordering van de ene loopbaan naar de andere.

3 De uit deze herstructurering voortvloeiende aanpassingsmoeilijkheden zijn door de Hoofden van administratieve diensten van de verschillende instellingen besproken tijdens hun 116e bijeenkomst van 30 oktober 1978. Met betrekking tot de „oude loopbanen" overwogen de Hoofden van administratieve diensten, dat in het kader van het lopende begrotingsjaar bevorderingen per 1 januari 1978 nog volgens de vóór de inwerkingtreding van de nieuwe verordening geldende regels zouden kunnen worden toegekend aan de amb-

tenaren die op die datum de vereiste diensttijd hadden, terwijl de bevorderingen binnen de nieuwe loopbanen overeenkomstig de bepaling van de nieuwe regeling zouden worden toegekend. De Hoofden van administratieve diensten stonden een identieke toepassing van deze regels in alle instellingen voor.

4 De Commissie stelde terstond de noodzakelijke bepalingen vast om vóór het eind van het lopende jaar aan deze aanbeveling gevolg te geven. Voor de bevorderingen van ambtenaren van de groep voor de talendienst, die in aanmerking konden komen voor een bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 binnen de „oude loopbaan", stelde de Commissie een „groep ad hoc" in die op gelijke wijze was samengesteld als het bevorderingscomité voor de groep van de talendienst. Bij nota van 4 december 1978 legde de directeur van het directoraat IX/D, „Vertaling, documentatie, vermenigvuldiging, bibliotheek", deze groep een lijst voor met een voorstel tot bevordering van 21 ambtenaren, gekozen uit 184 kandidaten die aan de vereiste voorwaarden voldeden. Verzoekers naam kwam in deze voordracht niet voor. De groep ad hoc beval eenstemmig de bevordering van de voorgedragen ambtenaren aan.

5 Het tot aanstelling bevoegde gezag aanvaardde dit voorstel en de betrokken ambtenaren zijn bijgevolg met ingang van 1 januari 1978 bevorderd. Dit besluit is gepubliceerd in de „Mededelingen van de administratie" nr. 225 van de Commissie van 15 februari 1979.

6 Op 26 maart 1979 diende verzoeker bij de Commissie een klacht in tegen deze besluiten overeenkomstig artikel 90, lid 2, van het Statuut. Op 27 augustus 1979 deelde de Commissie verzoeker mee, dat zij niet gunstig op deze klacht kon beschikken. Tegen dit tweevoudige afwijzende besluit, te weten het stilzwijgend genomen en vervolgens het uitdrukkelijke besluit, heeft verzoeker tijdig beroep ingesteld.

7 Tot staving van dit beroep voert verzoeker twee middelen aan. Het eerste — ten principale voorgedragen — middel is hoofdzakelijk ontleend aan de regels inzake de toepassing van verordening nr. 912/78; het tweede, subsidiaire middel is voornamelijk ontleend aan het feit dat het tot aanstelling bevoegde gezag zich niet heeft gehouden aan de vormvoorschriften, vervat in

het besluit van de Commissie van 21 december 1970, zoals gewijzigd bij besluit van 14 juli 1971, houdende algemene uitvoeringsbepalingen inzake de procedure voor bevordering binnen de loopban van de ambtenaren, gepubliceerd in de „Mededelingen van de administratie" nr. 42 van 13 mei 1975 (hierna „besluit van 21 december 1970").

Het eerste middel

8 Verzoeker betoogt ten principale dat tengevolge van de herstructurering van de loopbanen bij verordening nr. 912/78 bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 voortaan een bevordering van de ene loopbaan naar de andere is, waarvoor als zodanig krachtens de artikelen 4 en 5, leden 2 en 4, van het Statuut publikatie van een vacature is voorgeschreven. Door de betwiste bevorderingen nog als bevorderingen binnen dezelfde loopbaan te behandelen zou de Commissie hebben miskend dat de verordening onmiddellijk na haar inwerkingtreding van toepassing was.

9 De Commissie acht dit middel niet-ontvankelijk wegens het ontbreken van belang bij verzoeker, die in elk geval behoorde tot de voor bevordering van de rang LA 6 naar de rang LA 5 in aanmerking komende ambtenaren, zodat publikatie van een officiële kennisgeving van vacature zijn situatie niet had kunnen verbeteren. De Commissie meent in elk geval dat zij gerechtigd was de situatie van de ambtenaren die op het moment van de inwerkingtreding van verordening nr. 912/78 aan alle vereiste voorwaarden voldeden om voor bevordering binnen hun oude loopbaan in aanmerking te komen, nog volgens de oude regels te behandelen.

10 Dit middel moet worden verworpen. Zonder dat verzoekers belang behoeft te worden onderzocht, kan worden volstaan met de constatering dat de bepalingen die de administratie heeft vastgesteld ter regeling van de situatie van ambtenaren die op het moment van de inwerkingtreding van de nieuwe verordening in aanmerking kwamen voor bevordering binnen hun oude loopbaan, in elk geval maatregelen zijn die rechtmatig konden worden genomen teneinde voor de betrokken ambtenaren de tijdelijke problemen als gevolg van de herstructurering van de loopbanen op te lossen. Hieruit volgt dat de betrokken bevorderingen nog als bevorderingen binnen een zelfde loopbaan konden worden behandeld.

Het subsidiaire middel

11 Subsidiair stelt verzoeker dat de Commissie zich niet heeft gehouden aan de vormvoorschriften, vervat in haar besluit van 21 december 1970, volgens hetwelk voor elke bevordering de door het tot aanstelling bevoegde gezag op voorstel van de „bevorderingscomités" vastgestelde lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren, die voor bevordering in aanmerking komen, moet worden gepubliceerd. Bovendien zouden de bevorderingsvoorstellen van de diensten anders dan gebruikelijk niet aan het personeel zijn meegedeeld. Het zou hier om wezenlijke vormvoorschriften gaan, aangezien publikatie van deze lijsten de betrokken ambtenaren in staat moet stellen hun belangen behoorlijk te verdedigen. Ten slotte zouden de bevorderingsvoorstellen ook nog onregelmatig zijn voor zover zij niet door het eigenlijke bevorderingscomité zijn vastgesteld, maar door een daarvan onderscheiden „groep ad hoc".

12 De Commissie betoogt dienaangaande, dat de vaststelling en de publikatie van de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren die voor bevordering in aanmerking komen, alsmede de publikatie van de daartoe door de diensten gedane voorstellen, geen wezenlijke vormvereisten zijn waarvan de niet-nakoming volstaat om de nietigverklaring van de bestreden bevorderingsbesluiten te rechtvaardigen. In casu zouden de bevorderingsbesluiten langs hiërarchische weg met alle mogelijke zorg zijn vastgesteld, zodat de zaak van alle voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren behoorlijk is onderzocht en het tot aanstelling bevoegde gezag alle noodzakelijke gegevens tot zijn beschikking had om een juiste beslissing te nemen.

13 Het subsidiaire middel moet eveneens worden verworpen. Het volgens verzoeker niet geëerbiedigde besluit van 21 december 1970 is immers niet een door het Statuut voorgeschreven uitvoeringsregeling, maar een door de Commissie vrijwillig vastgestelde interne maatregel, waaraan geen dwingend rechtskarakter kan worden toegekend. Het feit dat de Commissie van de bij dit besluit voorgeschreven procedure is afgeweken teneinde rekening te kunnen houden met de zeer bijzondere situatie die door de herstructurering van de loopbanen van de groep voor de talendienst was ontstaan, kan geenszins worden aangemerkt als „schending van wezenlijke vormvoorschriften" in de zin van artikel 173 EEG-Verdrag. Dit geldt a fortiori voor de louter admini-

stratieve praktijken die de Commissie volgens verzoeker bij bevordering gewoonlijk in acht neemt.

14 Bij onderzoek van de feiten is bovendien gebleken, dat in de ten aanzien van de bestreden bevorderingen toegepaste procedure geen enkele statutaire waarborg is geschonden. Tussen partijen is immers niet betwist dat zowel verzoekers geval als dat van de andere ambtenaren die evenals hij aan de voorwaarden voor eventuele bevordering voldeden, door de administratieve instanties zorgvuldig en onpartijdig is onderzocht. Verzoeker heeft niet weten aan te tonen dat hij bijzonder is benadeeld doordat het tot aanstelling bevoegde gezag in casu een andere dan de bij het besluit van 21 december 1970 voorgeschreven procedure heeft gevolgd. De rechtmatigheid van de aldus tot stand gekomen bevorderingen kan derhalve niet in twijfel worden getrokken.

15 Uit het voorgaande volgt dat het beroep in zijn geheel moet worden verworpen.

Kosten

16 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen.

17 Volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering blijven echter de kosten door de instelling ter zake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

rechtdoende:

1. Verwerpt het beroep.

2. Verstaat dat elk van beide partijen de eigen kosten zal dragen.

Pescatore Touffait Due

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 4 december 1980.

Voor de griffier
J. A. Pompe
adjunct-griffier

De president van de Tweede kamer
P. Pescatore

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL G. REISCHL VAN 30 OKTOBER 1980 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Verzoeker in de onderhavige zaak is op 1 oktober 1967 als ambtenaar op proef in de rang LA 7 bij de Commissie in dienst getreden. Op 1 april 1968 werd hij tot ambtenaar in vaste dienst benoemd en als adjunct-vertaler tewerkgesteld bij het directoraat „Vertaling, documentatie, vermenigvuldiging, bibliotheek" van het directoraat-generaal „Personeelszaken en algemeen beheer". Op 1 oktober 1972 werd hij bevorderd tot vertaler in de rang LA 6, toentertijd volgens bijlage I A bij het Ambtenarenstatuut de aanvangsrang van loopbaan LA 6/LA 5. Zijn naam stond met die van anderen op de op 10 maart 1978 gepubliceerde lijst van ambtenaren, die in het begrotingsjaar 1978 aan de voorwaarden voor bevordering voldeden.

Op 2 mei 1978 werd verordening nr. 912/78 van de Raad vastgesteld, „tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen" (PB L 119 van 1978, blz. 1), die ingevolge artikel 35 op 4 mei 1978 in werking trad. Overeenkomstig artikel 13 werd de in bijlage I A bij het Ambtenarenstatuut genoemde rubriek „Groep voor de talendienst" in dier voege geherstructureerd, dat de rangen LA 6 en LA 7 te zamen *een* loopbaan vormden, zodat met ingang van 4 mei 1978 een bevordering van LA 6 naar LA 5 niet meer zoals voorheen *binnen* een loopbaan kon plaatsvinden, doch gold als bevordering van de ene loopbaan (LA 7/LA 6) naar de andere (LA 5/LA 4).

De Hoofden van administratieve diensten van de instellingen van de Gemeenschappen bevalen na hun bijeenkomst van 30 oktober 1978 aan, voor bevorderingen in de talendienst binnen de tot 3 mei 1978 geldende loopbanen bij ambtenaren die op deze dag de vereiste diensttijd hadden, de voordien geldende regels

1 — Vertaald uit het Duits.